

Khi Người treo xác thánh trên thập hình ngút cao,
 Cả trần gian từ chối chẳng một lời ủi an, Mẹ Người, đứng
 đó trong lòng tiêu tan, mắt trông chính Con một mình.

Mẹ Người. 2. Ai lường đo cho thấu cơn khổ sầu thăm sâu,
 Linh hồn Mẹ chịu lấy thấu canh dài chẳng với, Lạy Mẹ,
 chính lúc Con mình thương yêu, để cho ác quân hành hạ?

Lạy Mẹ. 3. Tôi nào gan sắt đá nỡ ngoảnh mặt dửng dưng,
 Trước khổ hình thảm thiết cứng lòng mình rẻ khinh, Lại dùng
 búa ác tội mình gây ra, đóng đinh chết Đấng Chuộc tội?

Lại dùng. 4. Song dù tôi có khóc mắt đầm đìa chứa chan,
 Chẳng bù nổi vết cắt trong lòng Mẹ Chúa tôi, Lòng nguyện
 xin Con Mẹ rộng ban ơn, đôn đau vết thương cùng Người!

Lòng nguyện. 5. Đặng lòng tôi sốt sắng hết lực mình dấn
 thân, Dâng đời tôi cho Chúa dốc lòng vì mến yêu, Lòng mọn
 khăn khăn in mặt Giê- su, thưở xưa Đức Mẹ đẹp lòng.

Lòng mọn. 6. Khi mệnh chung lâm tử tôi cậy gì thế gian,
 Mong một Mẹ nhân ái chữa bàu toà Chí công, Mẹ hiền dẫn
 dắt đi khỏi dương gian, bước lên Nước Cha đời đời. Mẹ hiền